

Veckokronika från Sverige

Speciala meddelad denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrå i Stockholm.

Här äro vi lite kvar ute och reser. Somliga komma hit och somliga reser härifrån. Jag menar nu inte bara sådana där, som reser för att resa, utan sådana, som har ett högre mål i sikte och sådana som ägna sig åt uppfostringsarbetet bland den närvarande generationen.

Men hvad vi frukta skall komma hit öfver Atlanten, det är inte Roo- eller Axtens, det är de som äro utvalda till att föra vidare den svenska kulturen till de nordamerikanska länderna.

För resten fortfara vi att vurma för kyrkobyggnader. Vi ha en nybyggd svensk kyrka i Paris, en som i dagarna lades grund till i London. Sankt Görans kyrka i stadsdelen Stockholm ha en kyrka på Högalidsberget, och så har Kungsholmen fått en ny kyrka.

När väderleken ej tillät arbete på järnvägsanläggningen, var det ingen af dagarna som förtjänade någon ting utom Jonas. Han gjorde då ungefär dubbel dagpenning. Han var faktiskt den i hela laget som förtjänade mest under alla omständigheter.

Det fick herr Hedin också något att böra Davida Hesse och herr Lejdstrom, det slipper vi här hemma nämna, och så tänker jag att han var med och dansade boston. Han var förtrött efter resan, men boston tröttnar inte, men folkdanserna antag jag han dansat, för jo, boston måtte han ha dansat, för när man nämnde boston i en intervju i sammanhang med festen i Berlin, så log han sitt stora glada leende.

Medan han på kvällarna och långt ut på nätterna idkade hemslöjd i det tält som tjänade till bostad åt honom och hans kamrater af svensk nationalitet — irändarna och de andra hade ett annat tält — höll han öfverbrudet på med att tala om svenska ridenskapskapet och adeln. Än var den enda, den andra släkten på programmet.

Hvad en vapnare säger, är sant; därför står hans belysning i pant; det behöfs inga eder, en vapnars belysning är kärnan och fröt hos en vapnare. Vi vapnare ha det dock godt, vi ä' herrar i skogarnes slott, ta ej vilse på leden, öfver mon eller heden, att reda sig lär man som vapnare.

Vi vapnare ha det dock godt, vi ä' herrar i skogarnes slott, ta ej vilse på leden, öfver mon eller heden, att reda sig lär man som vapnare. Vi ä' vänner med människor och djur, vi ä' fria och trifs ej i bur, vi ä' fria och unga, vi ä' skrädda och sjunga, ty sådant kan man som vapnare. Stockholm, den 5 mars, 1910

Skä har ingenjör Boltensten kommit hem. Han är som till den så sorgligt omkomna kung Boltensten vid sjöolyckan i Medelhavet vid hvilken general Chanzy gick under. Han lär ha begifvit sig dit strax efter inbjudande meddelanden från utrikesdepartementet om olyckan. Det var då sommar därefter och klar blå härlig luft, så att han kunde se ångaren där den låg skimrande under vattnet, men något närmare besked om sina anhöriga öde kunde han icke erhålla.

ADSKALENDERN MED SKINNYGG. Liksom det heter om engelsmännen, att de "dearly love a lord" — fast det just nu ser ut, som om den kärleken svalnat något — så kan det äfven sägas om "släktingarne", att de tillbedja värde, beundra baronerna och vörda de simpla adelsmännen. För ett antal år sedan var en af det förutnämnda slaget en tid mitt ibland oss i Chicago och länge, länge därefter kunde man få höra dem, som vid ett eller flere tillfällen varit i hans sällskap, blanda "min vän greven". I sitt tal så mycket, att de orden till en stor del utträngde de sedvanliga svordomarne.

Vi vapnare ha det dock godt, vi ä' herrar i skogarnes slott, ta ej vilse på leden, öfver mon eller heden, att reda sig lär man som vapnare. Vi ä' vänner med människor och djur, vi ä' fria och trifs ej i bur, vi ä' fria och unga, vi ä' skrädda och sjunga, ty sådant kan man som vapnare. Stockholm, den 5 mars, 1910

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Och så äro vidväggen redan här, de komma den 28 februari, men ännu tidigare äro svanorna. De första svanorna komma till Eskolund i år den 23 febr. hvilket icke lär ha inträffat i manngamne, utan i sällsamhet i början af april. Svannorna lära ha haft sin hemvist i Eskolund i 200 år och tillförs afkomning Fredrik I. De äro alltid så hjärtligt välkomna.

Hvad en vapnare säger, är sant; därför står hans belysning i pant; det behöfs inga eder, en vapnars belysning är kärnan och fröt hos en vapnare. Vi vapnare ha det dock godt, vi ä' herrar i skogarnes slott, ta ej vilse på leden, öfver mon eller heden, att reda sig lär man som vapnare.

Och så äro vidväggen redan här, de komma den 28 februari, men ännu tidigare äro svanorna. De första svanorna komma till Eskolund i år den 23 febr. hvilket icke lär ha inträffat i manngamne, utan i sällsamhet i början af april. Svannorna lära ha haft sin hemvist i Eskolund i 200 år och tillförs afkomning Fredrik I. De äro alltid så hjärtligt välkomna.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

ty åt sig själv behöfde han det ju inte. Då trodde man att han var skolflicker. Men han tillverkade också "matsos" och sålde till dem, som begagnade den varan — och de hade de alla flesta i järnvägsbyråerna. Därifrån var det för honom i högsta grad, som det gick för sig, i all synnerhet som det ej fanns något annat att få. Kontraktören, som var irändare, hade inte tänkt på det lifsmidlet, när han provianterade för sitt kommissariat. Hur träsko-Jonas fabricerade smuset eller hvilka ingredienser han använde, är ännu hans hemlighet, men man hade hört att han köpt ett par karduser, billig röktokek i kommissariatet, så det får väl antagas att han äfven begagnade något litet tobak i bländningen. Om hans tillverkningsmetod fick man en smula begrepp från irändarnas och de öfriga nationaliteterna i läget vid ett tillfälle hotade med stråk, därför att någon upptäckt och utsprid, att koken lånat Jonas sin kaffekvern att mala snus på.

Hans tyranni yttrade sig luftvudsakligen i undertryckande af de öfriga frihet att ge sig till känna, när det på något sätt störde honom i hans vilja — och han hvilade alltid, så snart han kommit in i tältet. Vårsk var det för Jonas. Hans föresattningar retade i synnerhet Sauslunden på Busen. Jonas måste sluta upp, hvilket för öfrigt ingen beklagade. Men en kändisfull yugling, som af ödet blivit kastad i denna ovanliga, men alls inte ointressanta miljö, greps af deltagande för Jonas, som synbarligen led, och låt honom på en kullfallen trädstam ett stycke från läget i tio graders kyla under en gnistrande stjärnhimmel förtälja ett och annat om den svenska adelen och des samfällighetsförhållanden. Det var antagligen det, som räddade livet eller åtminstone förstodet på Jonas i busväldets dagar.

När väderleken ej tillät arbete på järnvägsanläggningen, var det ingen af dagarna som förtjänade någon ting utom Jonas. Han gjorde då ungefär dubbel dagpenning. Han var faktiskt den i hela laget som förtjänade mest under alla omständigheter. På hvilken kontraktören rent af förlorade. Ty han ått för två veckor velat afskedta honom, som han icke varit önskvärd — för smusets skull. Malisen, som naturligtvis inte saknades, där det fanns så många svenskar församlade — påstod att Jonas i verkligheten var en förmögen karl och ägde hus i Chicago. Det må nu hända, att det var öfverdrifvet. Det var kanske bara en tomt, men i alla fall det var väckert så för en medelålders karl utan ordentligt yrke, som varit här i landet i bara sex år. Att han fortfor med järnvägsarbetet, skogshyrge och annat i den stilen sådes vara därför att han ått så förfärligt och fann detta sätt billigare för kosthåll. Han var förresten en öfvermåttad i kroppskraft och höll sig ofta hemma därifrån under föregående år, som han var illamående. Den dyra orsaken var att han då hade så mycket extra arbete, att det icke kunde sig bättre att sköta det än det han egentligen var där för.

Engelska allmoges säger också, att en ring, stulen från en död person, är ett skyddsmedel mot allt ondt. Någon stälj någonting på julnatten, nyårsnatten eller trettondagsnatten, kan han sedan stjäla hela året om utan att bli upptäckt. Danarne trodde för i världen, att om den ene fiskaren stal den andres nät, stal han därmed också sin kamrats fiskelycka. Tron att stulna pengar äro lykoepegar är allmän öfver nästan hela Europa. Ett af de gamla sympatiorden mot värder, kändt äfven i Sverige, var att stjäla en liten fiskbit, grinda värterna därmed och sedan nedgräva fiskbiten. I Elsass lära t. o. m. förmögna människor stjäla pengar för att spela på lotteri med, emedan de i dylikt fall tro sig säkra om att vinna. Ungarne gå på nyårsnatten till sina mest välmälda och framgångsrika grannar samt ta med sig från dessas örd på bländad svenska och engelska, ett fullt handlist med i en tom underbrist nära dörren, där han somnade. Vid uttrycket af de klagoljud, som trängde ut från Parats bostad, allt intryckare, så att dektivechefen Hamard slutligen för halfannan år sedan tog till sig med saken och kallade makarna Parat inför sig. Hamard gaf den äkta mannen en varning och föreböll honom det lagstridiga i hans beteende, hvarpå Parat lofvade bättring. Fru Parat, en nägra och tretio års kvinna, som med sin man hade fyra barn, gjorde inga svårigheter mot att återvända från hemmet.

Engelska allmoges säger också, att en ring, stulen från en död person, är ett skyddsmedel mot allt ondt. Någon stälj någonting på julnatten, nyårsnatten eller trettondagsnatten, kan han sedan stjäla hela året om utan att bli upptäckt. Danarne trodde för i världen, att om den ene fiskaren stal den andres nät, stal han därmed också sin kamrats fiskelycka. Tron att stulna pengar äro lykoepegar är allmän öfver nästan hela Europa. Ett af de gamla sympatiorden mot värder, kändt äfven i Sverige, var att stjäla en liten fiskbit, grinda värterna därmed och sedan nedgräva fiskbiten. I Elsass lära t. o. m. förmögna människor stjäla pengar för att spela på lotteri med, emedan de i dylikt fall tro sig säkra om att vinna. Ungarne gå på nyårsnatten till sina mest välmälda och framgångsrika grannar samt ta med sig från dessas örd på bländad svenska och engelska, ett fullt handlist med i en tom underbrist nära dörren, där han somnade. Vid uttrycket af de klagoljud, som trängde ut från Parats bostad, allt intryckare, så att dektivechefen Hamard slutligen för halfannan år sedan tog till sig med saken och kallade makarna Parat inför sig. Hamard gaf den äkta mannen en varning och föreböll honom det lagstridiga i hans beteende, hvarpå Parat lofvade bättring. Fru Parat, en nägra och tretio års kvinna, som med sin man hade fyra barn, gjorde inga svårigheter mot att återvända från hemmet.

Engelska allmoges säger också, att en ring, stulen från en död person, är ett skyddsmedel mot allt ondt. Någon stälj någonting på julnatten, nyårsnatten eller trettondagsnatten, kan han sedan stjäla hela året om utan att bli upptäckt. Danarne trodde för i världen, att om den ene fiskaren stal den andres nät, stal han därmed också sin kamrats fiskelycka. Tron att stulna pengar äro lykoepegar är allmän öfver nästan hela Europa. Ett af de gamla sympatiorden mot värder, kändt äfven i Sverige, var att stjäla en liten fiskbit, grinda värterna därmed och sedan nedgräva fiskbiten. I Elsass lära t. o. m. förmögna människor stjäla pengar för att spela på lotteri med, emedan de i dylikt fall tro sig säkra om att vinna. Ungarne gå på nyårsnatten till sina mest välmälda och framgångsrika grannar samt ta med sig från dessas örd på bländad svenska och engelska, ett fullt handlist med i en tom underbrist nära dörren, där han somnade. Vid uttrycket af de klagoljud, som trängde ut från Parats bostad, allt intryckare, så att dektivechefen Hamard slutligen för halfannan år sedan tog till sig med saken och kallade makarna Parat inför sig. Hamard gaf den äkta mannen en varning och föreböll honom det lagstridiga i hans beteende, hvarpå Parat lofvade bättring. Fru Parat, en nägra och tretio års kvinna, som med sin man hade fyra barn, gjorde inga svårigheter mot att återvända från hemmet.

Hvad en vapnare säger, är sant; därför står hans belysning i pant; det behöfs inga eder, en vapnars belysning är kärnan och fröt hos en vapnare. Vi vapnare ha det dock godt, vi ä' herrar i skogarnes slott, ta ej vilse på leden, öfver mon eller heden, att reda sig lär man som vapnare. Vi ä' vänner med människor och djur, vi ä' fria och trifs ej i bur, vi ä' fria och unga, vi ä' skrädda och sjunga, ty sådant kan man som vapnare. Stockholm, den 5 mars, 1910

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

tekar var ute på sin vanliga veckopromenad, och beredde sig tilltride till bostaden. Apotekspersonalen var ej i stånd att lämna några upplysningar, enär fru Parat ständigt förblef ösynlig. Ingen hade nägonstid sett ens en kjung af henne. Na trängde Hamard kjung af henne. Na trängde Hamard kjung af henne. Na trängde Hamard kjung af henne.

Den bästa tuggtobak fabricerad Copenhagen-Snus 10c per box öfverallt. Om COPENHAGEN-SNUSET ej erhålles i butikerna i Edert grannskap, skola vi sända eder en box vid emottagandet af 10c. National Snuff Co., Limited 900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL.

utan att glömma någon, ty det skulle låter sig göra, är det önskligt, att att anse som en förmåelse mot sig det drag af manlighet, som heter lugn kärleken väl till pass. Hon däremot tröttnar på detta e-vigt enahanda, blir nervös af den omlidliga hettan och börjar meningslöst på med allt på en gång för att få förslut på det. Detta är dock den moderna kvinnan med ängsligt vidbränd nervsystem, sådant det utbildats af omständigheterna, och med en oro i blodet, som icke tål vid ytterligare auldiga jämsningsprocesser. Medeltidens förmåsta fruar så väl som dammekvinnor skötte sina kitlear ömsingentlig. Deras recept på efterätter, läggninggar och kändringar äro öfverfverfräddade, och möjligen hade de en kok under sig, men säkert aldrig öfver sig. Sedan har det en århundradet öfver det andra allt mer ändrat den mänskliga karaktären, och det är väl en ökad skam, när det påstås, att vi om hundra år få se några af de äkta männen vid spisen, medan hustrun sitter på kontoret. Det blir den upp- och nedvända världen, invänder någon förtrytsamt, men är det egentligen det? Mannens muskelstyrka toges betydligt mer i anspråk under ungdomen med köksföremålen än med penorna. Det kräfvades nämligen som bekant en god portion fysisk kraft till de flesta husliga göromål. Att kvinnan emellertid är en angenämare apparition än mannen vid spis och i skafferi östredligt. Hon gör sig briljant i sitt hvita förkläde och dito missa, och hennes händer ha en smidighet och rörlighet som en mans hand aldrig kan uppnå. Kunde de vara två om hushållsangelägenheterna som om så mycket annat, vore det idealiskt, men som detta endast undantagsvis.

Hvad det bef. af honom, är okänt. Men arvingarne efter Träsko-Jonas, den levande adelskalendern, äro mycket rika och betydande personer i samhället — till stor del adlade genom hans arbete, hvarvid man icke får helt och hållet förbise byx-lappningen, skoflickningen eller snusmalningen på kokens kaffekvern. (Sv. Am.) J. Person.

Engelska allmoges säger också, att en ring, stulen från en död person, är ett skyddsmedel mot allt ondt. Någon stälj någonting på julnatten, nyårsnatten eller trettondagsnatten, kan han sedan stjäla hela året om utan att bli upptäckt. Danarne trodde för i världen, att om den ene fiskaren stal den andres nät, stal han därmed också sin kamrats fiskelycka. Tron att stulna pengar äro lykoepegar är allmän öfver nästan hela Europa. Ett af de gamla sympatiorden mot värder, kändt äfven i Sverige, var att stjäla en liten fiskbit, grinda värterna därmed och sedan nedgräva fiskbiten. I Elsass lära t. o. m. förmögna människor stjäla pengar för att spela på lotteri med, emedan de i dylikt fall tro sig säkra om att vinna. Ungarne gå på nyårsnatten till sina mest välmälda och framgångsrika grannar samt ta med sig från dessas örd på bländad svenska och engelska, ett fullt handlist med i en tom underbrist nära dörren, där han somnade. Vid uttrycket af de klagoljud, som trängde ut från Parats bostad, allt intryckare, så att dektivechefen Hamard slutligen för halfannan år sedan tog till sig med saken och kallade makarna Parat inför sig. Hamard gaf den äkta mannen en varning och föreböll honom det lagstridiga i hans beteende, hvarpå Parat lofvade bättring. Fru Parat, en nägra och tretio års kvinna, som med sin man hade fyra barn, gjorde inga svårigheter mot att återvända från hemmet.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna lade sina händer på hjärtat var, att de bögre klasserna borde visa sig maktiga uppfostringar och ej duka under för frestelsen att icke hugga i njutningslivet — de bredare lagren skola då följa exempel, ty efterhärmaningsdriften är en lag, som verkar uppifrån och nedåt. Så ungefär talade den lärde doktor Georg Herseheustein. På nu se när vi få yrkesskolor i gång. Det borde ske snart, innen entusiasmen dunstar bort och minnet af den välvillige talaren förbleknar.

Hvad folkskolorna beträffar, dessa den stora massans skolor, så menade talaren, att de icke lösa någon af de uppgifter efterom barnen sluta sin skolgång vid 13 års ålder, just som karaktären börjar utvecklas. Utan arbetsglädje och arbetslystighet kan man ej nå fram till moralisk uppfostran, därför var det talarens åsikt att man behöfver fortsättningsskolor. Och detta skall ingalunda vara af tonskolor, där både lärare och lärjungar i det närmaste sitta och sova, åtminstone äro somliga. Talaren påpekade att i Schweiz är det dagskolor, där eleven kan gå till sitt 16 år. I München få gossar och flickor, som gå i fabriker, en dag i veckan ledig, för att gå i yrkesskola. Där få de lära hygien i arbetet, göra fysiska och kemiska experiment, som står i samband med arbetet, och uppfostras med ett ord till grundliga och tänkande arbetare. En sak, som den utmärkte pedagogerna